

Färjan

Mats Strandberg

Download now

Read Online ➔

Färjan

Mats Strandberg

Färjan Mats Strandberg

I kväll ska 1 200 förväntansfulla passagerare åka på en kryssning mellan Sverige och Finland. Men det finns något ondskefullt ombord på den här resan. Mitt i natten är färjan plötsligt avskärmad från omvärlden. Det finns ingenstans att fly. Det finns inget sätt att kontakta land. Och du vet inte vem du kan lita på.

Mats Strandberg följer upp succén med Engelsfors-trilogin med en spännande skräckroman. Liksom i Engelsfors blandas det socialrealistiska med det övernaturliga, på en plats som många svenskar har en relation till. Här får vi lära känna både passagerare och personal. Den ensamma gamla kvinnan som söker äventyret. Den avdankade schlagerstjärnan som leder karaokekvällarna. Mannen som tidigare jobbat ombord och nu återvänder för att iscensätta ett spektakulärt frieri. Ordningssvakten som med sina tre kollegor försöker kontrollera det dagliga kaoset ombord. De tolvåriga kusinerna som var bästa vänner innan en familjehemlighet kom emellan dem.

Relationer sätts på prov. Vanliga människor tvingas bli hjältar. Men det som händer den här natten kan också locka fram det värsta i dem. Välkommen ombord på Baltic Charisma.

Färjan Details

Date : Published September 16th 2015 by Norstedts

ISBN :

Author : Mats Strandberg

Format : Hardcover 479 pages

Genre : Horror, Fiction, European Literature, Swedish Literature, Fantasy, Paranormal, Vampires

 [Download Färjan ...pdf](#)

 [Read Online Färjan ...pdf](#)

Download and Read Free Online Färjan Mats Strandberg

From Reader Review Färjan for online ebook

Tanja Berg says

It's a bit of an exaggeration considering this "horror". It's a fun ride, but it's not exactly terrifying - at least not for me, not at any point. However, this is an absolutely delicious "gossip" novel that shows human nature from its worst side. The book follows the fates of a handful of people going on an alcohol binge on a mini cruise between Sweden and Finland. The horrors of so many lost hopes collecting in one place is indeed terrible. The characterisations are brilliant, I loved every sorry fate described.

On the ferry is a woman and her son. They are not exactly human anymore. The son goes beserk. Everyone on the ferry is doomed. But how will our beloved characters die? And who will live? Absolutely entertaining, absolutely not particularly horrifying. No regret though!

Maria Häggbom says

Öppet brev till Mats Strandberg, författare till Färjan och samtidigt en allvarlig SPOILERALERT till alla som inte läst boken och i dagsläget tror att ni vill göra det.

Käre Mats.

Är du riktigt, riktigt sjuk i huvudet eller är du bara riktigt, riktigt genialisk? Blev du tappad som barn, eller blev du inlindad i bomull till den grad att du idag måste göra upp med det rädslostadium varje människa måste gå igenom för att bli en trygg person? Blev du inte sedd - eller blev du alltför sedd?

Min sjuåring grät sig till sömns i onsdags, eftersom han var rädd för att det skulle komma upp något monster från under sängen och jag förstod att hans rädsla inte var rationell, så jag försökte att inte förminska den. Däremot försökte jag trygghetsbomba honom och sa allt det där han behövde höra: inget barn ska behöva vara rädd, inte behöva känna sig otrygg och man får alltid, alltid komma till sina föräldrar om man känner att man behöver det. Jag och min man log på kvällen och pratade med lättsamma röster om att "tänk den där åldern, du vet, när man är rädd och..." Ja, nu ska inte det här resonemanget leda fram till att jag har läst Färjan högt för honom, för det vore antagligen bästa sättet att förlora vårdnaden om sina egna barn, utan det handlar om vad Färjan har gjort med mig.

Alltså Mats. Hur tänkte du? Man kan ju inte lite på någon! Man kan inte ta förgivet att den man hejar på och sympatiserar med ska överleva! Jag är ledsen att behöva säga det, men du har gjort om en hel genre, en som jag trodde mig veta ganska mycket om och som jag litade på - trygg i förvissning om att underdoggen överlever. Men nej. Inte nu längre, alltså.

Ska det vara så här nu? Må då vara att jag inte vill åka färja längre, för sanningen att säga har det sättet att resa aldrig tilltalat mig i första taget, men jag tänker på det här med att läsa dina böcker. Borde jag sluta med det, för det vore väl synd? Hela den här fångade-som-råttor-i-en-labyrint-inramningen samtidigt som kom-med-mig-så-ska-jag-se-till-att-du-överlever-historien gör att jag får ett hjärtfladder som inte kan vara nyttigt för någon.

Beskrivningarna är lysande och greppet om vampyrismen lika så. Tandfällningen och utvecklandet av de nya... *hurv*. Alla personer och deras levnadsöden - spot on! Obehagligast av allt är egentligen pappan med

borderline, för att inte tala om den avdankade schlagerstjärnan.

Jag är mest nyfiken på hur melodin till "Feber i mitt hjärta" låter och hoppas att någon tar sig an uppgiften att göra ett tänkbart sound. Jag hör redan i mitt huvud hur den skulle kunna tona bort i bakgrunden, lätt överröstad av några skräckiga stråkar när ett litet barn med hungriga ögon tittar ut över dansgolvet...

Slutligen: förse din nästa bok med någon typ av varningstext nästa gång. Typ att även om du är dryga 37 år gammal kan den här boken allvarligt skada din hälsa och få dig att känna en plötslig längtan efter att ringa din egen mamma.

Med vänliga hälsningar, Maria

Susan says

Having made sure that this was NOT a zombie novel (thank you to the kind reader on Goodreads, who reassured me on that point), I embarked on this horror novel with interest. It is only 548 pages – long, but not massively so. However, the paperback version of this was a real doorstopper and it took me a while to read, as I could not face lugging it about with me on my daily commute. That said, I was always keen to pick it up and found it a really interesting read.

The premise is that a group of people are taking a short cruise from Sweden to Finland. This is a very much a 'booze cruise,' although there are families aboard. However, the ferry, 'The Baltic Charisma,' is run down, the security staff on board have to deal with public drunkenness and, for many of the assorted passengers, this is just a chance to let your hair down and party. The idea is a good one – a closed environment, with no escape from the ship and danger on board.

What makes this work, though, are the characters. You see events through various people's eyes; from those who work on the ship, some fearing that they may soon lose their jobs, others tired of the relentless trips, and those of the passengers – again, some who are thrilled to be on board and ready to take every opportunity to drink and party and others who are there through no choice of their own. Among the characters that really grabbed my attention were Albin, a young, Vietmanese boy, who was adopted by a Swedish couple, and who dislikes his bullying father, Dan Appelgren, stuck singing his Eurovision hit on board forever, aided by drugs, barman, Filip and many others.

These characters come alive and you do care what happens to them. I don't really read a lot of horror – I prefer reading the genre, to watching films. I suppose, if you are a devotee, then you will not find this that scary. However, it is certainly well written. An interesting idea, with an excellent, realistic setting and a good cast of characters. I enjoyed it a lot and would read more by this author.

Jukka Särkijärvi says

The Stockholm cruise is something of a cultural institution in Finland. The ferries – perhaps more aptly described as "floating shopping malls" – take passengers between Helsinki or Turku and Stockholm, with a brief stop at Mariehamn to get the alcohol sales exempt from the famously high Nordic alcohol taxation. The

cruises themselves are dirt cheap, and discount vouchers and special offers are the norm rather than the exception. I've had a cabin to myself for 15 euros.

It is a very comfortable way to travel between Finland and Sweden, if one has the time to spare. The ferry companies can undercut even the cheapest of discount airlines, because they are far better positioned to sell their passengers food. And alcohol. Especially alcohol. My view is from the Finnish side, but the only way the Swedes seem to look at the concept differently is that they call it the Finland boat.

There also exists the concept of the 23-hour cruise, where the ship stops at each end of the trip just to let out and take on passengers, who then disembark the next day at the same port where they stepped aboard. The trip itself is the destination. The boat is the attraction. Though there's stuff to keep children occupied, overall the air is of an adult amusement park. Booze is cheap, there's karaoke, a fine selection of restaurants, and the promise of meeting people you will never meet again. What happens on the Stockholm ferry stays on the Stockholm ferry.

This also means you can't get out. There's a wealth of horror fiction about the Stockholm ferry.

I took *Ristely* – "The Cruise" – as my reading just before a student cruise, finishing it in the bar waiting for the boarding to start. I was far less interested in the cruise after that.

It's ostensibly a vampire novel, though because of how Strandberg's interpretation of vampirism works, I would rather classify it as a zombie story, with the exception that there are a pair of clear villains, a child vampire and the has-been night club singer.

The story is told in chapters from the points-of-view of its different protagonists – a child with an unhappy family, a former employee who brought his boyfriend to see where he once worked, an older woman who booked the cruise on a lark, a younger woman out to party, the nightclub singer, and most importantly, the ship herself, *Baltic Charisma*. The ship is the most interesting of the lot. The book's description of the cruise experience is loaded with bile in a way that had me nodding my head. There's the buffet restaurant that's not quite as high-end as it's letting on, complete with customer-operated wine taps. There are the violent drunks, the barf in all the wrong places, the passengers thinking it's glamorous, the worn-out and faintly dirty cabins whose bathrooms invariably smell of death.

It's a far too familiar ship.

Throughout the first half of the book, the people engage in their personal problems, while the vampire infection still spreads unnoticed. Then it can no longer be contained and the rest of the book becomes a zombie story, and people start dying left and right in graphic ways that veer very close to splatter without, I think, quite crossing over. This part of the book is much less interesting, but the first half quite makes up for it. The characters are interesting. Zombies I have never found interesting.

Strandberg's vampire mythology also comes with a suspension of disbelief issue. Vampirism is extremely easily transmitted and turns the victim initially into a rage zombie that then, over days or months, would reclaim a personality. There's just no damn way I can see how something like that would be able to uphold a masquerade for any length of time. It works for the length of a single novel, though.

Overall, *Risteily* was a fun book, and someone who dislikes zombies less than I do would probably enjoy it even more. I especially appreciated the cruise descriptions, which felt far too true to life. I was already feeling done with the Stockholm boat, but Mats Strandberg may have delivered the coup de grace. This is not

a bad thing.

Rebecka says

I keep getting impressed by Swedish horror. This is a quite long and very well-written story about a ferry of drunk Swedes (a horror story in itself) that also happens to contain something else. I love the concept, and the execution is great. A BIG + is how the ending doesn't disappoint, because they often do.

Eva-L says

Läskigheten får utan tvekan fem stjärnor. Jag ropar "amen fyfan" och "nej" om vartannat. Färjan är dessutom fullsmockad med älskansvärda och avskyvärda karaktärer som driver storyn framåt (fast ett tag vill jag inte att det ska ta slut, för jag är rädd för slutet). Och så språket, inte ett ord på fel ställe, både författare och redaktör har gjort ett suveränt jobb.

Emily says

"He muses that the only real thing on board is the gluttony: the greed, the insatiability."

I'm not going to say much about Blood Cruise so that I don't give anything away. This book has such a fun concept, and the idea of being trapped on a cruise ship feallg freaks me out.

I liked that the book had short chapter, and once it got going, it was pretty easy to figure out who was who. This book is kind of like a very gory character study.

My only complaint is that it went on for way too long. This book is over 500 pages, and I definitely think some of it could have been cut down. Overall, I did like it, and I hope more horror stories are translated from Mats Strandberg!

Sandra ZeilenSprung says

Ein Lesehighlight! UNBEDINGT lesen ????

Linnea Broman says

även om boken var väldigt spännande var det en besvikelse då jag älskade trilogin om Engelsfors. Färjan saknade komplexa karaktärer, de var antingen hjältar eller genomruttna (ibland inte nödvändigtvis bokstavligt). I en bok med oerhört många karaktärer hade man ju hoppats att man skulle kunna känna med flera av dem men det var bara 4 karaktärer i hela boken som jag ens brydde mig om (Calle och Vincent, Pia och Lo) men man fick knappt veta något om dem utan fokuset låg hela tiden på att beskriva hur blodigt och

brutalt allt gick till. Som jag skrev medan jag läste så skulle boken varit bättre om kapitlen varit längre då man aldrig hann komma in i handlingen förrän den hoppade vidare. boken hade inget nytänkande utan kändes bara som någon blandning av twilight och Titanic vilket inte är något positivt. ju mer jag tänker på det desto säkrare blir jag på att den här boken mest var slöseri av tid och jag rekommenderar den inte. De enda pluspoängen var kapitlen skrivna ur Baltic Charismas perspektiv vilket var oerhört innovativt och intressant. Jag tror nästan att boken skulle varit bättre om hela varit skriven på det sättet. Dessutom att det fanns ett homosexuellt år vilket ger stort plus för jämlikhet, dock antar jag att det berodde på att författaren Mats Strandberg tydligen är gift med en man

---

Eli says

I Färjan ger Mats Strandberg röster inte bara åt de som i någon slags jakt på sig själva eller något helt utanför dem själva åker med Charisma, utan åt Charisma själv.

Passagerarna ges egna kapitel och ett av dem är färjan, som om den sugit åt sig av alla de själar som passerat genom den över åren, blivit en egen varelse, en flytande, pulserande entitet där människor i tjugo år utgjutit tårar och hjärteblod.

Ur recension på bloggen: <http://elilaserochskriver.se/falnad-d...>

Zelly says

Recension: ZellysBokhylla

Chrissieskleinewelt says

Hat mir wirklich gut gefallen, vor allem die realen Charaktere und deren manchmal auch unheldenhafte Entscheidungen.

Anna Björklund says

Efter att ha läst Hemmet av samma författare tycker jag att Färjan inte kunde mäta sig i läsoplevelse men läsvärd är den helt klart. Han skriver som om vore det ett filmmanus och man ser allt klart och tydligt framför sig med en färja full av människor som är med på resan av olika anledningar och som förväntar sig en lugn och trivsamt resa. Karaktärerna är varierade och övertygande. När det börjar bli slaskigt och våldsamt tappar jag intresset en smula.. jag tycker mer om den psykologiska delen, skräcken människorna känner, upptrappningen i stämningen. Jag tycker om att man också får följa personalens tankar, snack och agerande.

Lou says

"Blood Cruise" or Färjan in Swedish is a horror novel written by Mats Strandberg who is touted as being "Sweden's Stephen King." I'm surprised this is my first time hearing of him but that may be down to the fact that I only got into the horror genre recently. Before that, I had wrongly assumed that my dislike for horror movies also tranferred over to books. That is not the case, I now thoroughly enjoy a little horror sprinkled between my favourite genres.

A booze cruise departs from Finland and is on its way to Sweden when an unfortunate series of events take place. It is the middle of the night and the ship is cut-off from outside contact. Noone knows who they can or can't trust. Welcome aboard the Baltic Charisma!

Kudos to whoever wrote the synopsis, it lures you in without revealing the detail of the story. Very well done! I enjoyed the original setting a lot although I have been on a few cruises and I know that I will go on many more in the future. I do know that the next time I board I will be reminded of this story! It wouldn't stop me going as once you've been on a cruise you won't ever return to staying in one resort for a fortnight.

This is one terrifying and realistic horror that gave me a few nightmares. You know it's good when you find elements of the story in your dreams. His portrayal of everyday events is nuanced and believable.

I didn't realise this was initially released in 2015 but that is neither here nor there I suppose. All in all, an interesting read and one I will remember for a long time whether I like it or not!

Many thanks to Jo Fletcher Books for an ARC. I was not required to post a review and all thoughts and opinions expressed are my own.

Lotten says

Färjan är en välskriven och lättläst skräckroman. Dock så undrar jag fortfarande om det här är "min" stil. Men det finns ett par saker som jag verkligen tycker om med Färjan. Mats Strandberg är en mästare på karaktärsteckningar – osympatisk eller sympatisk, ond eller god, det spelar ingen roll. Alla karaktärer i den här boken är en del av historien, och jag kommer på mig själv långt efteråt att fundera på dem, som verkliga människor.

Att sätta en skräckroman på en Finlandsbåt är ett strålande val. Där finns alla förutfattade meningar, olika personligheter ihopklämda mot sin vilja. Och så den där obehagliga klaustrofobiska känslan – och jag som både lider av klaustrofobi och är mindre förtjust i att befinna mig oskyddad ute på vattnet, ja, det blir riktigt obehagligt för mig.

Den första halvan av Färjan är mycket bra. Det är en stark spänning, i många stycken psykologisk, som Mats Strandberg också bemästrar. Undertonerna, det utsagda och tolkningarna är spännande. Jag kommer på mig själv att fundera på om människor verkligen kan klassificeras som onda eller goda. Det är i början som jag blir skräm, och så alldeles alldeles på slutet (snyggt!).

Andra halvan av Färjan – nej, då blir det inte min grej. Jag hoppas jag nu inte spoiler för mycket, men jag tycker inte man kan undgå att veta om att den här boken innehåller vampyrer. Det är mycket blod och på tok för många detaljer. Inte så att jag i huvudsak blir äcklad, utan det blir bara för mycket, så jag tappar intresset. Psykologisk spänning och skräck är mycket hemskare än blod, som blir överkligt.

Om jag nu struntar i om skräck är min sak eller inte så är jag i alla fall nyfiken på Mats Strandbergs senaste bok – Hemmet. Om jag förstått det rätt så är det mer psykologisk spänning och inte så blodigt.

Omdöme: Lättläst skräck med bra karaktärsteckningar

Betyg: 4-

<https://lottensbokblogg.wordpress.com...>
